22. juni 2025
Festen for Kristi Legeme og Blod

St Josef menighet, Haugesund
Høymesse kl. 14.00 i Olavskirken på Avaldsnes etterfulgt av prosesjon

Messe nr 8 De angelis, Credo 22

Messekollekt: VIPPS: #70811 til St. Josef menighet

Inngang: Lovpris vår Gud i evighet (LH322)

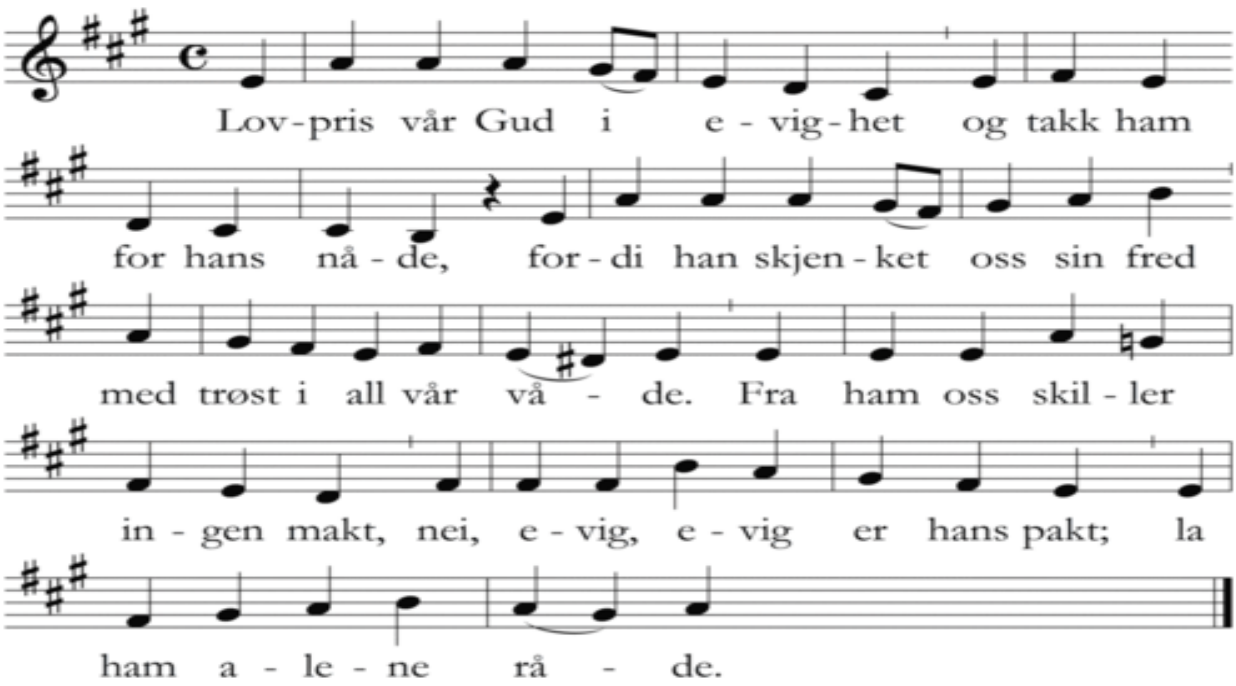

Gud Fader! Himlens stjerneprakt / forkynner høyt din ære, / og om din rike skapermakt / kan jorden vitne bære. / Og du, vår konge, vis i råd, / hvis bud er lov, hvis ord er dåd, / du vil vår Fader være.

Å Jesus, Guds enbårne Sønn, / som lot på jord deg føde, / din kjærlighet fikk ussel lønn, / da du på korset døde. / Vær takket for din kval og skam, / du rene, lydige Guds lam, / som bar all verdens brøde.

Å Helligånd, du sannhets Ånd, / kom selv blant oss til stede, / og med din gode allmaktsånd / du kjærlig oss veilede. / Skjenk du oss kraft i kampens tid / og før oss gjennom livets strid / til himmerikes glede.

Å Hellige Trefoldighet! / Hvem kan ditt dyp utgrunne? / Et glimt dog av din herlighet / du her på jord oss unne, / så vi kan nynne svakt din pris, / som toner lydt i Paradis / med fryd fra englemunne.

Kyrie

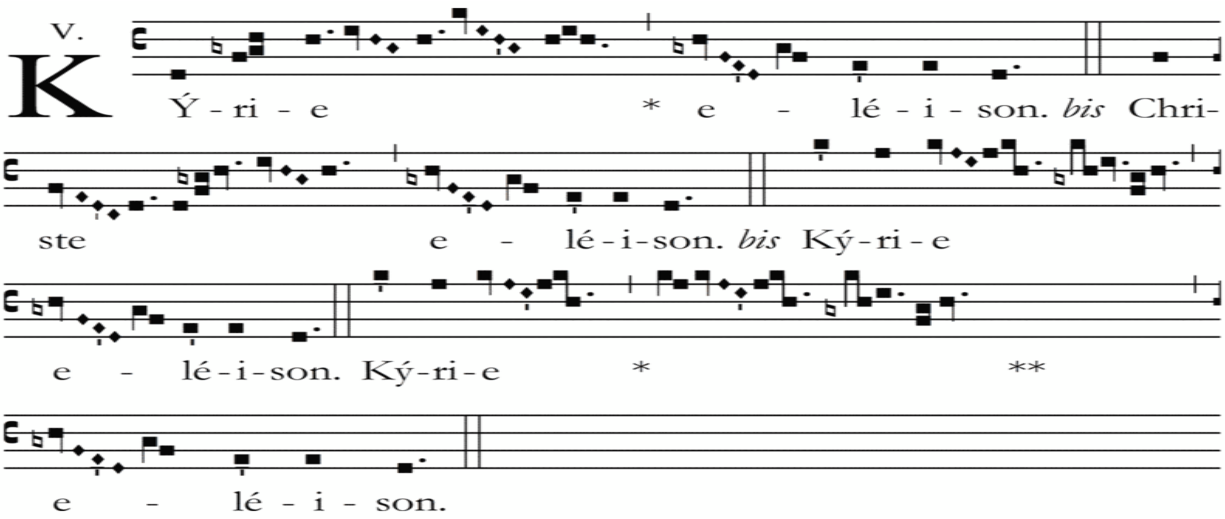

V.

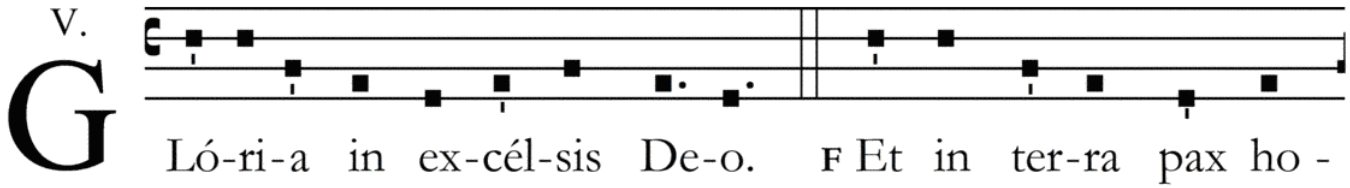

G Ló-ri-a in ex-cél-sis De-o. F Et in ter-ra pax ho-

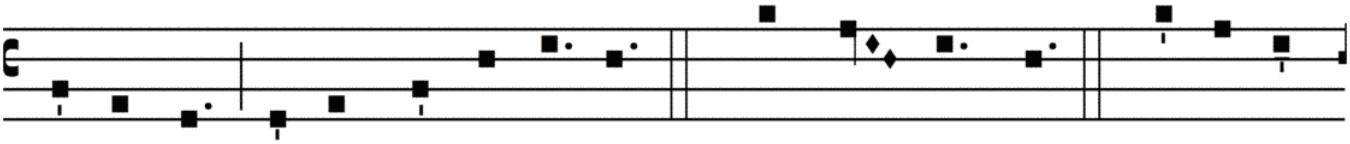

mí-ni-bus bonæ vo-lun-tá-tis. A Lau - dá - mus te. F Be-ne-dí-

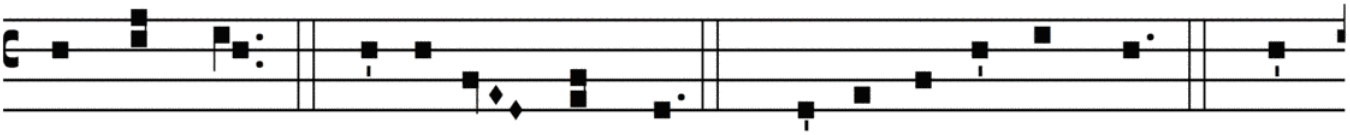

ci-mus te. A Ado-rá - mus te. F Glo-ri - fi-cámus te. A Grá-

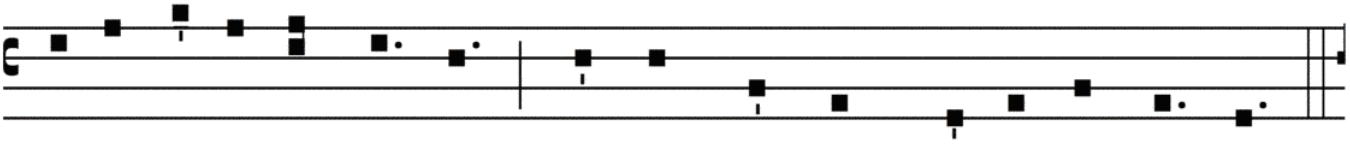

ti-as á - gimus ti - bi propter magnam gló-ri-am tu-am.

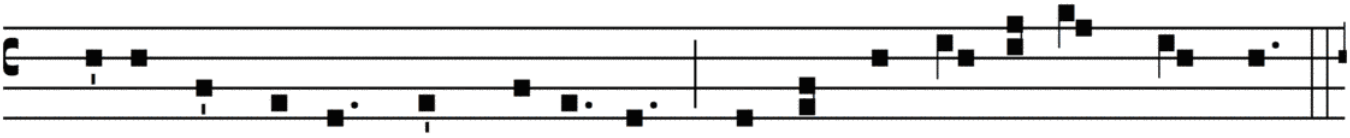

F Dó-mi-ne Deus, Rex cæ-lé-stis, De-us Pa-ter omní-pot-ens.

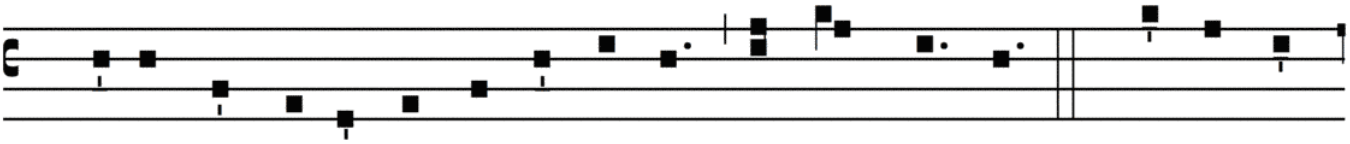

A Dó-mi-ne Fi-li u - ni-gé-ni-te, Ie-su Christe. F Dó - mi-ne

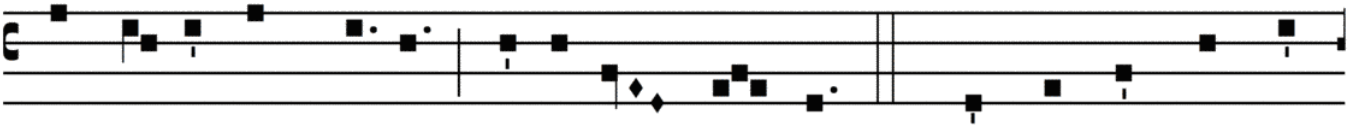

De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa - tris. A Qui tol-lis pec-cá-

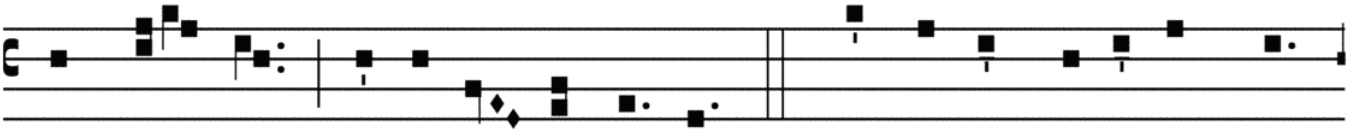

ta mun - di, mi-se-ré - re no-bis. F Qui tol-lis peccá-ta mun-

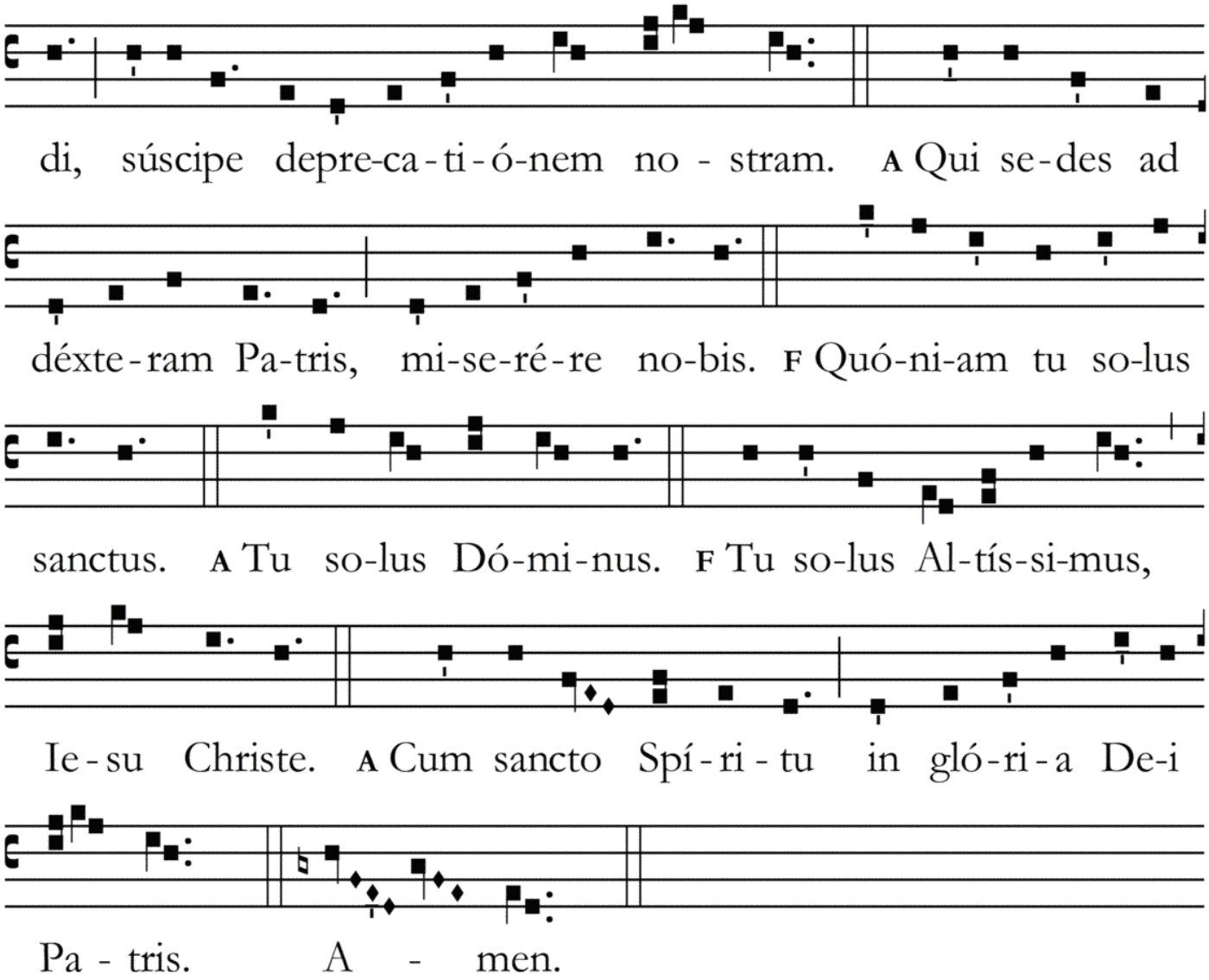

1. lesning 1 Mos 14,18–20

I de dager kom Melkisedek, Salems konge, ut med brød og vin. Han var prest for Den Høyeste Gud. Han velsignet Abram og sa: «Velsignet være Abram av Den Høyeste Gud, han som skapte himmel og jord! Velsignet være Den Høyeste Gud, som har gitt dine fiender i din hånd!» Så gav Abram ham tiende av alt.

Responsoriesalme

Sal 110 (109),1. 2. 3. 4

Omkved: Du er prest til evig tid, på Melkisedeks vis.

Herren sa til min Herre:
«Sett deg ved min høyre hånd,
til jeg får lagt dine fiender
til skammel for dine føtter.».

Ditt veldes kongestav skal Herren utstrekke fra Sion,
du skal herske blant dine fiender.
Kongsmakten er din fra opphavet av,
den hellige prydelse fra din gryende ungdom.

Herren har svoret,
og han angrer det ikke:
«Du er prest på Melkisedeks vis,
til evig tid.»

2. lesning

1 Kor 11,23–26

Brødre, jeg har selv mottatt fra Herren dette som jeg har bragt videre til dere, at i den natt da vår Herre Jesus ble forrådt, tok han brødene, fremsa takksigelsen over dem, brøt dem og sa: «Dette er mitt legeme, som er for dere. Gjør dette, for å minnes meg.» På samme måte tok han også begeret som fulgte aftensmåltidet, og sa: «Dette beger er den nye pakt, sluttet i mitt blod. Gjør dette, hver gang dere drikker det, for å minnes meg.» Ja, hver gang dere spiser dette brød og drikker dette beger, forkynner dere Herrens død, inntil han selv kommer.

Sekvens,
Sion, pris din saliggjører,
pris din hyrde og din fører,
si ham takk, syng gledeskvad!
Se nu til hva du kan evne,
større dog enn ord kan nevne,
er den venn som gjør deg glad.

Se, et måltid nu opprettes,
brød og vin i dag fremsettes,
livets beger, livets brød!
Skaren, tolv i tall, er liten,
vokser talløs til med tiden,
skal ei lide hungersnød.

Brødet, vinen, signet, viet
i hans navn som oss har friet,
er hans legem og hans blod.
Ei forstanden det utgrunner,
troen ene ser Guds under
og hans skjulte gave god.

Gode hyrde, brød til livet,
takk for du deg selv har givet,
takk for livets kilde sann!
Fød oss, vokt oss, la oss finne
dine goder hisset inne
i det sæle livets land!

Du som alt formår å virke,
samler her oss i din Kirke
ved din Ånd og ved ditt ord,

gjør oss dine helgner like,
brødre med dem i ditt rike,
søsken hist om himlens bord!

Halleluja. Jeg er det levende brød, kommet fra himmelen, sier Herren,
og den som spiser av det, skal leve i all evighet. Halleluja.

Evangelium

Luk 9,11b–17

På den tid talte Jesus til folkemengden om Guds rike, og dem som hadde legedom behov, helbredet han. Men da dagen begynte å helle, kom de tolv til ham og sa: «La nå folk dra avsted, så de kan gå bort i landsbyene og på gårdene her omkring, hvor de kan komme i hus og få seg noe mat. Stedet her er jo øde.» Han sa da til dem: «Dere kan selv gi dem mat.» Men de svarte: «Alt hva vi har er fem brød og to fisker – hvis vi da ikke selv skal gå og kjøpe mat til hele denne mengden?»

Det var omtrent fem tusen mann der. Jesus sa da til disiplene: «La dem slå seg ned i grupper på femti.» De gjorde så, og fikk alle til å sette seg.

Så tok han de fem brødene og de to fiskene, og med blikket løftet mot himmelen fremsa han velsignelsen over dem, brøt brødet, og gav disiplene det for at de skulle dele ut til folket. Og alle fikk spise seg mette. Det som var til overs ble samlet opp – tolv kurver!

Preken

Trosbekjennelse

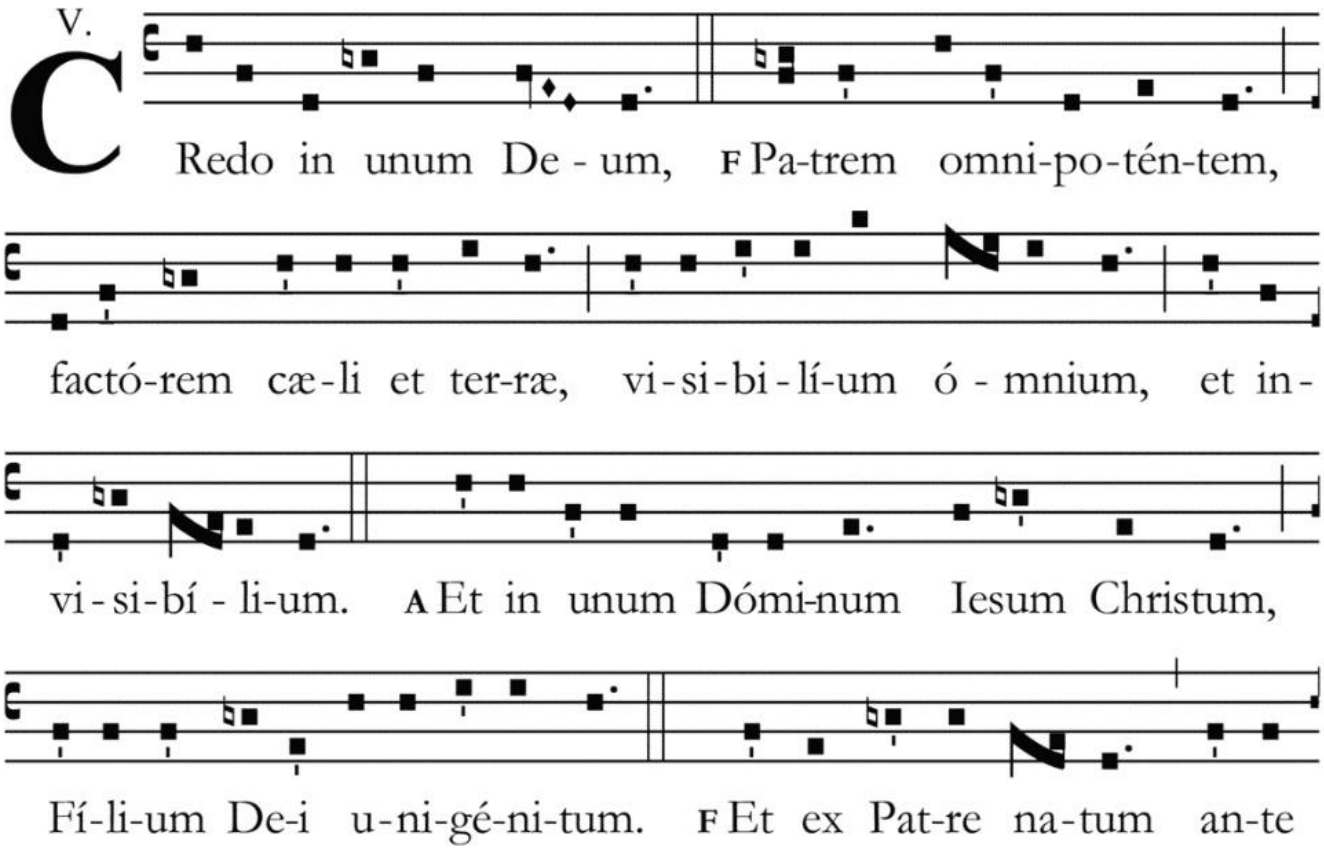

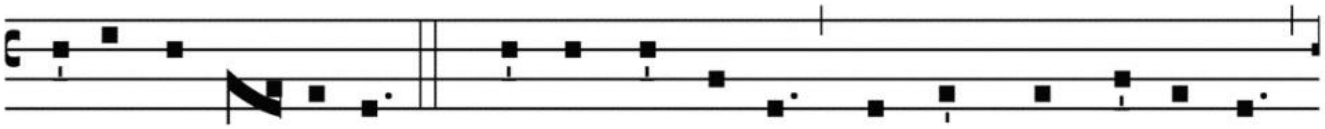

ómni-a sæ-cu-la. A De-um de De-o, lu-men de lú-mi-ne,

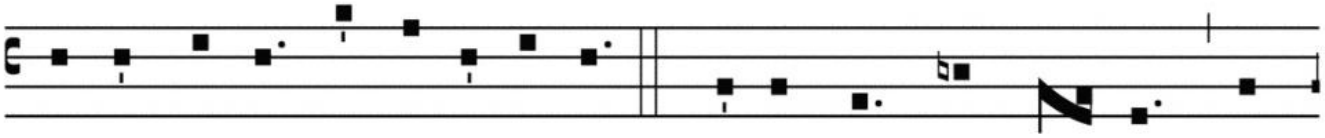

Deum verum de De-o ve-ro. F Gé-ni-tum, non fa-ctum, con-

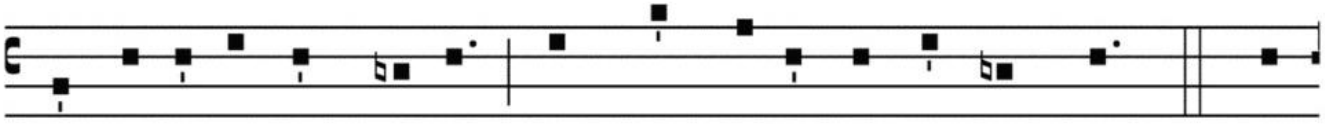

substanti-á-lem Patri: per quem ómni-a fac-ta sunt. A Qui

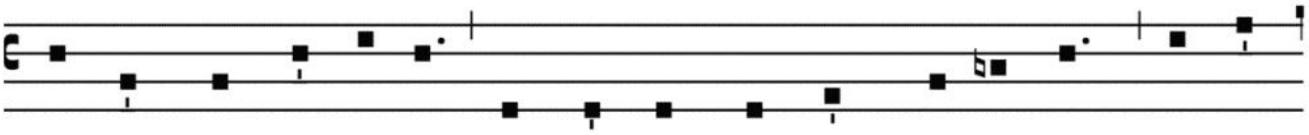

propter nos hó-mines, et propter nostram sa-lú-tem descén-

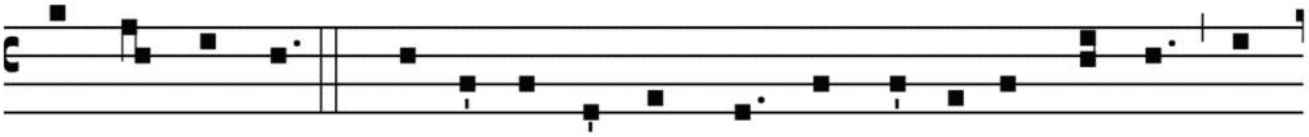

dit de cæ-lis. F Et in-car-ná-tus est de Spí-ri-tu Sancto ex

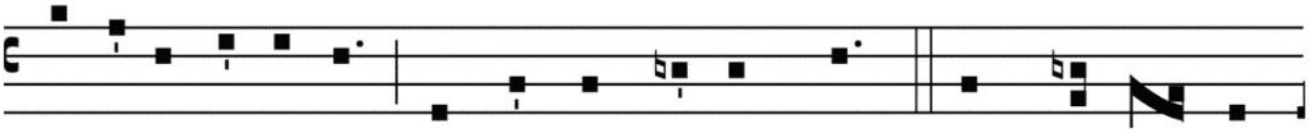

Ma-rí-a Vír-gi-ne: Et ho-mo factus est. A Cru-ci-fí-xus

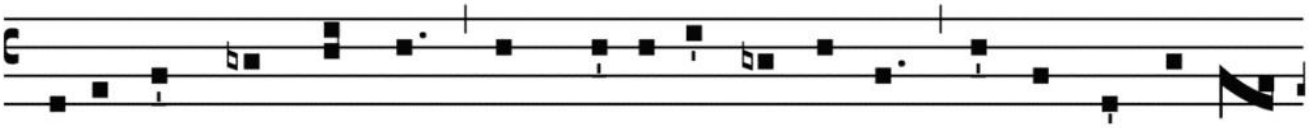

é-ti-am pro no-bis sub Pónti-o Pi-lá-to, passus et se-púl-

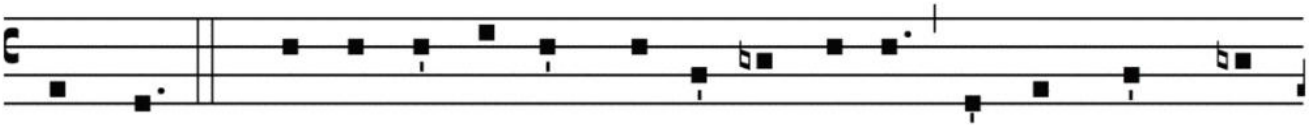

tus est. F Et re-sur-ré-xit tér-ti-a di-e, se-cún-dum Scri-

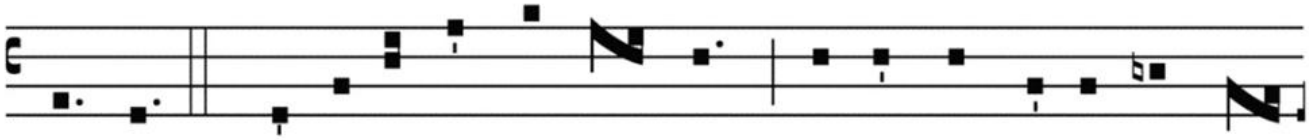

ptú-ras. A Et ascéndit in cæ-lum: se-det ad déxte-ram Pa-

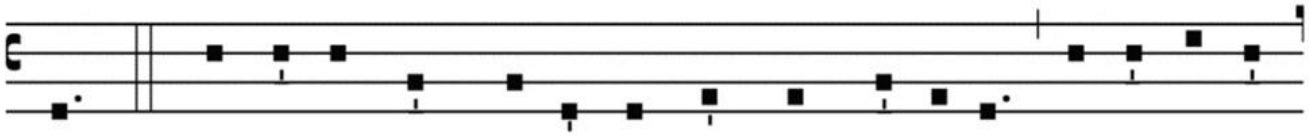

tris. F Et í-te-rum ventú-rus est cum gló-ri-a, iu-di-cá-re

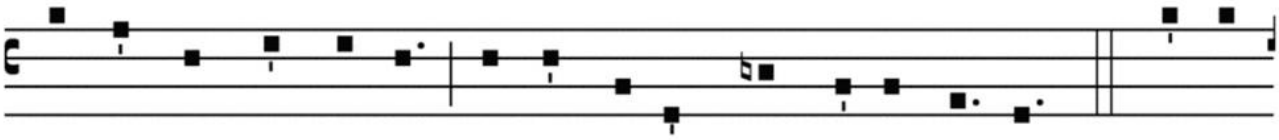

vi-vos et mór-tu-os: cu-ius regni non e-rit fi-nis. A Et in

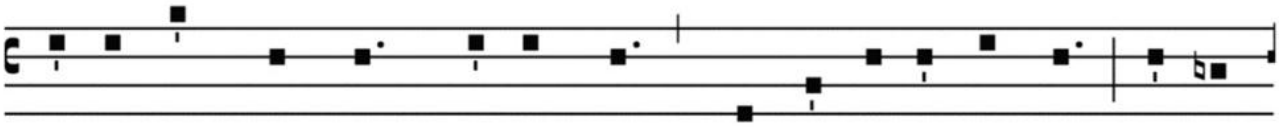

Spí-ri-tum Sanctum, Dómi-num, et vi-vi-fi-cántem: qui ex

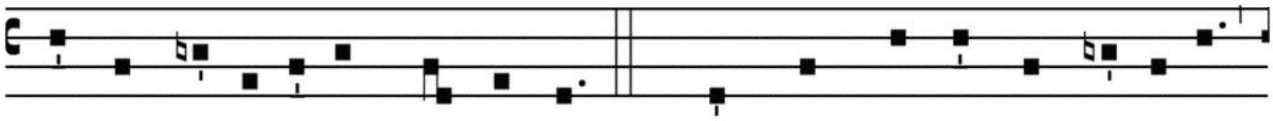

Pat-re Fi-li-óque pro-cé-dit. F Qui cum Pa-tre et Fí-li-o

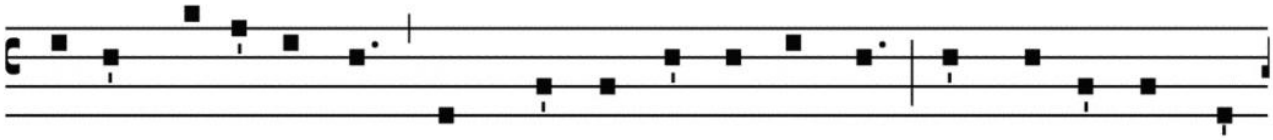

simul a-do-rá-tur, et con-glo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est

per Pro-phé-tas. A Et unam sanctam cathó-li-cam et a-po-

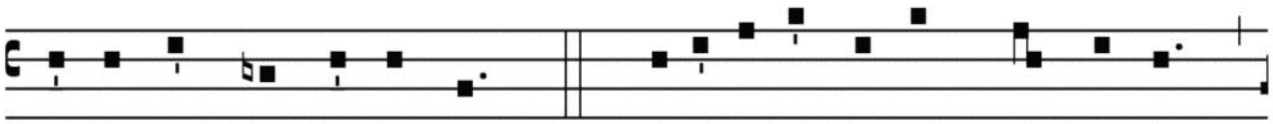

stó-li-cam Ec-clé-si-am. F Con-fi-te-or unum ba-ptísma

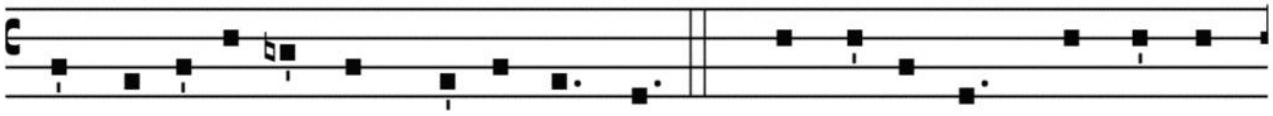

in remissi-ó-nem pec-ca-tó-rum. A Et exspécto re-sur-re-

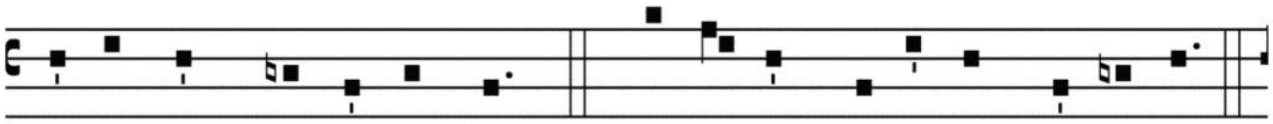

cti-ó-nem mor-tu-ó-rum. (F) Et vi-tam ventú-ri sæ-cu-li.

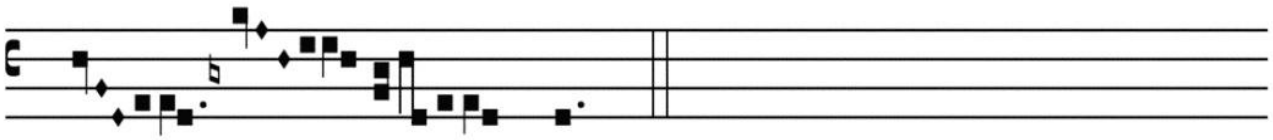

A A - men.

Forbønner

Offertoriet:
Kristus, som deg selv har givet (LH658)

1. Kristus, som deg selv har givet, / ved din død du gav oss livet, / fyll oss med din kjærlighet. / Du som kom for oss å tjene, / la oss elske deg, du rene / av glans av Guds herlighet.
2. Livets bord du for oss dekker, / livets brød du til oss rekker, / oss til liv og salighet. / Du oss kaller; vi vil trede / opp til Herrens bord med glede, / motta deg som er vår fred.
3. Kristi legem, sjelens føde, / frelse ifra synd og brøde, / nåderike sakrament, / skaper hellig liv og virke. / Gud skje takk, som ved sin Kirke / nådens gave oss har sendt.

Sanctus

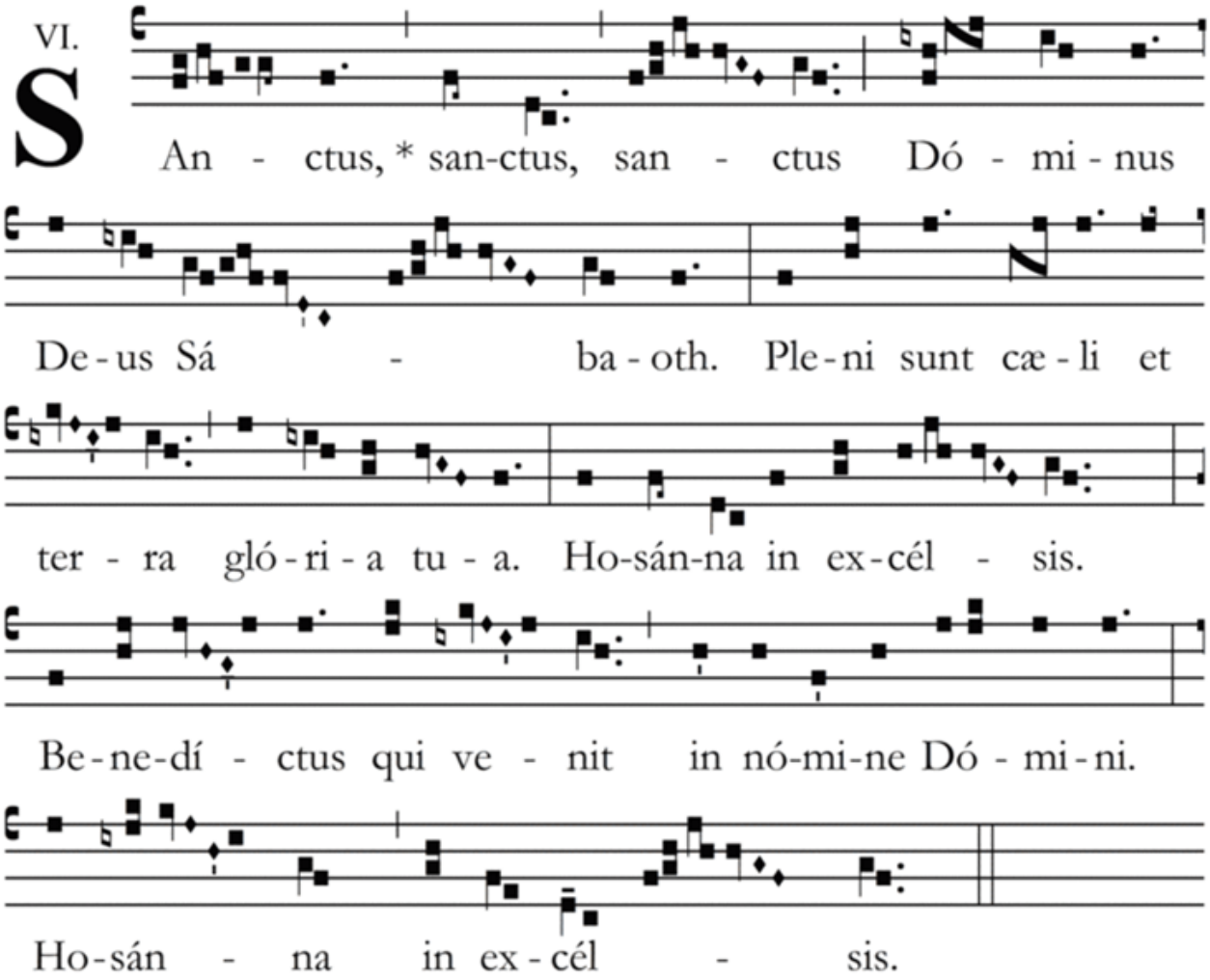

Fader vår

Fader vår, du som er i himmelen! Helliget vorde ditt navn. Komme ditt rike. Skje din vilje, som i himmelen så og på jorden. Gi oss i dag vårt daglige brød. Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere. Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde.

Fredshilsen

Agnus Dei

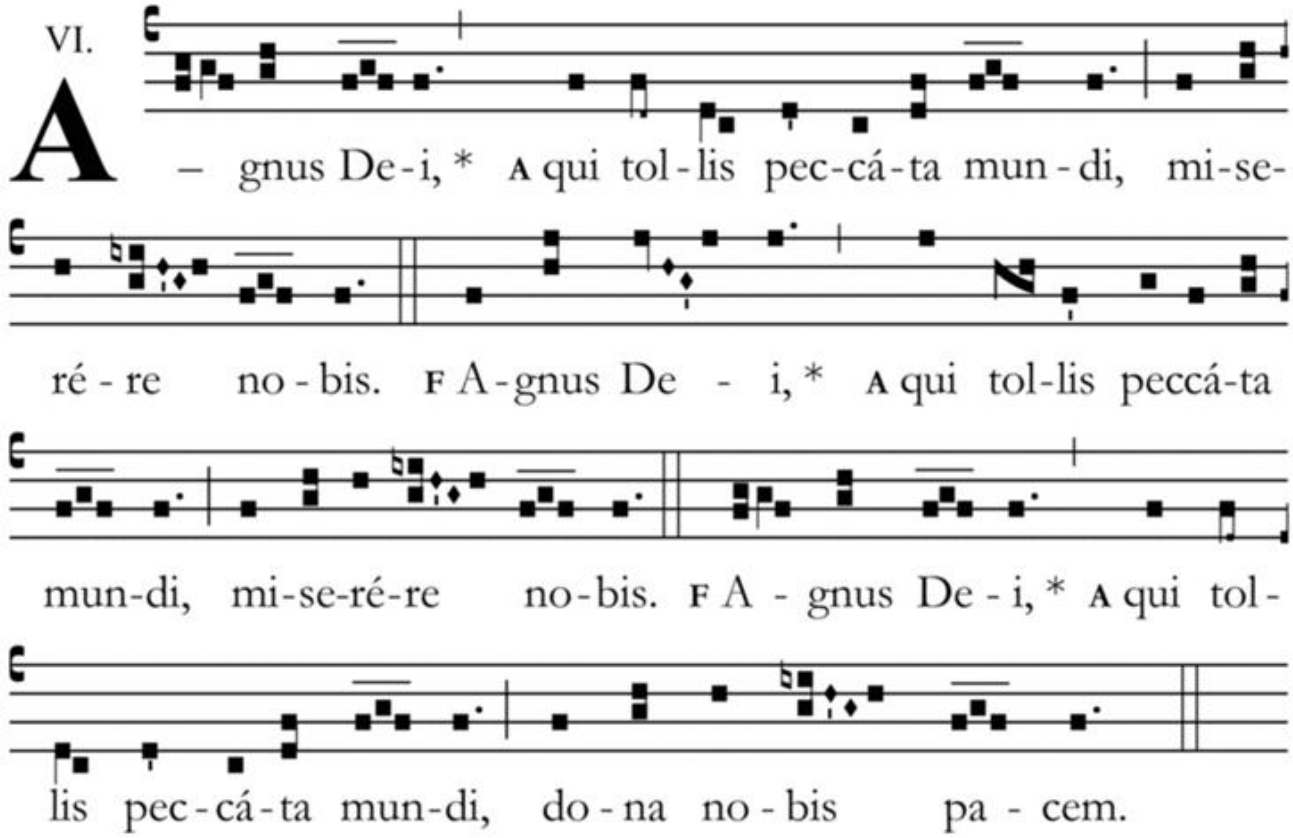

Under kommunion:
Deg eg tilbed, guddom (LH457)

Deg eg tilbed, guddom, som på altarbord duld i teikni dine bur hjå oss på jord. Upp mot deg mitt hjarta hug og tankar dreg, alt for meg vert burte når eg skodar deg.

Det som seg for augo / godt og fagert tér, / er for sjeli inkje. / Dust er alt eg ser, / når for øyro mine / kling det livsens ord, / som for tru og tanke / sanning er på jord.

Du din guddom gøymde, / då du leid på kross, / løyner mannehamen / i ditt brød for oss, / men eg trur og vitnar / um deim båe tvo, / bed som sorgfull røvar: / Kom ihug meg no!

Dine sår lik Thomas / kan eg ikkje sjå, / men at du er Herren / tvilar eg kje på. / Hjelp meg so eg alltid / veks i von og tru, / meir og meir deg elskar / og i deg fær bu.

Å, du dyre minne / um hans offerdød, / du som livet skjenkjer, / ljose nattverdsbrød! / Må du alltid verta / metten for mi sjel; / Herre, gjer meg alltid / av di føde sæl.

Gode pelikan, å / Jesus, Herren min, / lat ditt blod meg reinsa, / so eg heilt vert din; / for ein drope berre / av det blod som rann / kann all verdi løysa / ut or syndeband.

Du som her deg gøymer / attum kvite sky, / frå ditt hjarta strøymer / alltid kjærleik ny. / Hjelp då meg som tyrstar, / stett mi djupe trå; / gjev at eg i himlen / fær ditt andlet sjå! Amen.

Utgang med prosesjon til 4 altere (LH453)

Pris, mi sjel, det brød som lyser løyndoms fullt på altarbord, denne gåta at me hyser Herrens lekam enn på jord, at me skodar offerblodet, hjarteflamen, rik og stor!

Han for oss steig ned til verdi, / fødd og boren av ei møy, / strådde livsens såd på ferdi, / ordet sitt på heimsens øy, / gav oss so det sanne brødet / kvelden fyrr han måtte døy.

Til dei tolv si offergrøde / retta han med eigi hand, / delte ut den reine føde / lovi kravde, til kvar mann, / gav seg sjølv som påskelammet / fyrr den siste morgon rann.

I det sanne brød gav Ordet / som vart kjøt, sin lekam god; / og den vin han skjenkte, gjorde / han med ordet til sitt blod; / men den reine sjel åleine / skynar dette fagnadbod.

Ved første alter *(Matteus 26, 17-19;26-29)*
Herren være med dere. Og med din ånd.
Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Matteus

På den første dagen i de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?» 18 Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.'» 19 Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet.

Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: «Ta imot og spis! Dette er min kropp.» 27 Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det! For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt. 29 Jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne frukten av vintreet før den dagen jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike.»

W pierwszy dzień Przaśników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: «Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?» On odrzekł: «Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka, i powiedzcie mu: "Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami"». Uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę.
A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mojego»

Slik Lyder Herrens Ord. Alle: Lovet være du Kristus!

La oss be:
Herre, hver gang vi mottar ditt dyre legeme og blod her på jorden, gir du oss en forsmak på det himmelske gjestebud. Vi ber deg: Fyll oss med din guddoms evige glede, du som lever og råder fra evighet til evighet. Amen

Sang på polsk

Ved andre alter *(Markus 8, 1-9)*
Herren være med dere. Og med din ånd.
Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Markus.

En annen gang på den tiden var en stor folkemengde samlet, og de hadde ikke noe å spise. Da kalte Jesus disiplene til seg og sa: «Jeg synes inderlig synd på folket. De har alt vært med meg i tre dager, og de har ikke noe å spise. Sender jeg dem sultne hjem, vil de bli helt utmattet på veien; noen av dem kommer jo langveisfra.» Disiplene svarte: «Hvordan kan noen skaffe brød til å mette alle disse her i ødemarken?» Han spurte dem: «Hvor mange brød har dere?» «Sju», svarte de. Da ba han folket sette seg ned på bakken. Så tok han de sju brødene, ba takkebønnen, brøt dem og ga til disiplene for at de skulle dele ut, og de delte dem ut til folket. De hadde også noen få småfisk. Han velsignet dem og sa at også de skulle deles ut. Og de spiste og ble mette. Etterpå samlet de opp brødstykkene som var til overs, sju store kurver. Det var omkring fire tusen mennesker der. Og han lot dem dra hjem.

Mark 8 ትግ - ማርቆስ
1: በቲ ቕነ እቲ ኸም ብሓድሽ ብዙሕ ህዝቢ ምስ ተኣከበ፡ ዚብላዕ ኣይነበሮምን እሞ፡ ነቶም ደቀ መዛሙርቱ ጸዊዑ በሎም፡ 2: እዞም ህዝቢ እዚኦም ሰለስተ መዓልቲ ምሳይ ገይሮም እዮም፡ ዚብላዕ ከኣ የብሎምን እሞ፡ የደንግጹኒ ኣለዉ። 3: ሓያሎ ኻባታቶም ካብ ርሑቕ ዝመጹ እዮም፡ ጾሞም ነናብ ቤቶም እንተ ኣሰናበትክዎም፡ ኣብ መገዲ ኺሕለሉ እዮም። 4: ደቀ መዛሙርቱ ኸኣ፡ ኣብዚ በረኻዚ ደኣ ነዞም ሰብ እዚኦም ዜጽግብ እንጌራ ኻበይ ይርከብ፧ ኢሎም መለስሉ። 5: ንሱ ኸኣ፡ ክንደይ እንጌራኽ ኣሎኩም፡ ኢሉ ሓተቶም። ንሳቶም፡ ሶብዓተ፡ በልዎ። 6: ነቶም ህዝቢ ኸኣ ኣብ ምድሪ ኪቕመጡ ኣዘዞም። እተን ሶብዓተ እንጌራ ወሲዱ ኣመስጊኑ ቈረሰ፡ ንደቀ መዛሙርቱ ኸኣ ኪቕርብሎም ሃቦም። ነቶም ህዝቢ ድማ ቕረብሎም። 7: ሒደት ዓሳ ኸኣ ነበሮም፡ ንእኡ ድማ ባሪኹ ሃቦም፡ ኪቕርብሎምውን ኣዘዘ። 8: በሊዖም ጸገቡ፡ ዝተረፈ ቈረርስ ከኣ ሶብዓተ መሶብ ኣልዓሉ። 9: እቶም ዝበልዑ ኣስታት ኣርባዕተ ሽሕ እዮም። ሽዑ ኸኣ ኣሰናበቶም።

Slik Lyder Herrens Ord. Alle: Lovet være du Kristus!

La oss be:
Barmhjertige Frelser, i dette underfulle sakrament har du etterlatt oss et minne om din lidelse. Gi oss å ære ditt legemes og blods mysterier, så vi alltid får kjenne frukten av din frelse, du som lever og råder fra evighet til evighet. Amen

Sang på tigrinja

Ved tredje alter *(Lukas 24, 13-16;28-35)*
Herren være med dere. Og med din ånd.
Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Lukas

Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, og de snakket om alt det som var skjedd. Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem. Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen. De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre. Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem. Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, ba takkebønnen, brøt det og ga dem. Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen. Men han ble usynlig for dem. De sa til hverandre: «Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?» Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem. Der fant de alle de elleve og vennene deres samlet, og disse sa: «Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon.» Så fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

Now that same day two of them were going to a village called Emmaus, about seven miles from Jerusalem. They were talking with each other about everything that had happened. As they talked and discussed these things with each other, Jesus himself came up and walked along with them; but they were kept from recognizing him. As they approached the village to which they were going, Jesus continued on as if he were going farther. But they urged him strongly, "Stay with us, for it is nearly evening; the day is almost over." So he went in to stay with them. When he was at the table with them, he took bread, gave thanks, broke it and began to give it to them. Then their eyes were opened and they recognized him, and he disappeared from their sight. They asked each other, "Were not our hearts burning within us while he talked with us on the road and opened the Scriptures to us?" They got up and returned at once to Jerusalem. There they found the Eleven and those with them, assembled together and saying, "It is true! The Lord has risen and has appeared to Simon." Then the two told what had happened on the way, and how Jesus was recognized by them when he broke the bread.

Slik Lyder Herrens Ord. Alle: Lovet være du Kristus!

La oss be: *Allmektige, evige Gud, ved din enbårne Sønns seier over døden har du åpnet for oss evighetens port. Vi ber deg: La oss som feirer Herrens oppstandelse, selv oppstå til livets lys ved å fornyes i din Ånd. Ved Kristus vår Herre. Amen*

Sang på engelsk/tagalog

Ved fjerde alter *(Johannes 17,20 - 26)*
Herren være med dere. Og med din ånd.
Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Johannes

Jesus løftet han blikket mot himmelen og sa: Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som gjennom deres ord kommer til tro på meg. Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg. Den herligheten du har gitt meg, har jeg gitt dem, for at de skal være ett, slik vi er ett: jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett. Da skal verden skjønne at du har sendt meg, og at du elsker dem slik du har elsket meg. Far, du har gitt meg dem, og jeg vil at de skal være der jeg er, så de får se min herlighet, den du har gitt meg fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt. Rettferdige Far, verden kjenner deg ikke. Men jeg kjenner deg, og disse vet nå at du har sendt meg. Jeg har gjort ditt navn kjent for dem og skal fortsatt gjøre det, for at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem og jeg selv kan være i dem.»

Con không chỉ cầu nguyện cho những người này, nhưng còn cho những ai nhờ lời họ mà tin vào con, để tất cả nên một, như Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy, thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con. Phần con, con đã ban cho họ vinh quang mà Cha đã ban cho con, để họ được nên một như chúng ta là một: Con ở trong họ và Cha ở trong con, để họ được hoàn toàn nên một; như vậy, thế gian sẽ nhận biết là chính Cha đã sai con và đã yêu thương họ như đã yêu thương con. Lạy Cha, con muốn rằng con ở đâu, thì những người Cha đã ban cho con cũng ở đó với con, để họ chiêm ngưỡng vinh quang của con, vinh quang mà Cha đã ban cho con, vì Cha đã yêu thương con trước khi thế gian được tạo thành. Lạy Cha là Đấng công chính, thế gian đã không biết Cha, nhưng con, con đã biết Cha, và những người này đã biết là chính Cha đã sai con. Con đã cho họ biết danh Cha, và sẽ còn cho họ biết nữa, để tình Cha đã yêu thương con ở trong họ, và con cũng ở trong họ nữa."

Slik Lyder Herrens Ord. Alle: Lovet være du Kristus!

La oss be:
Herre, våk over din familie med faderlig kjærlighet. Ta den i ditt vern, for den setter sin lit til din nåde alene. Ved Kristus vår Herre. Amen

Sang på vietnamesisk

I Kirken:

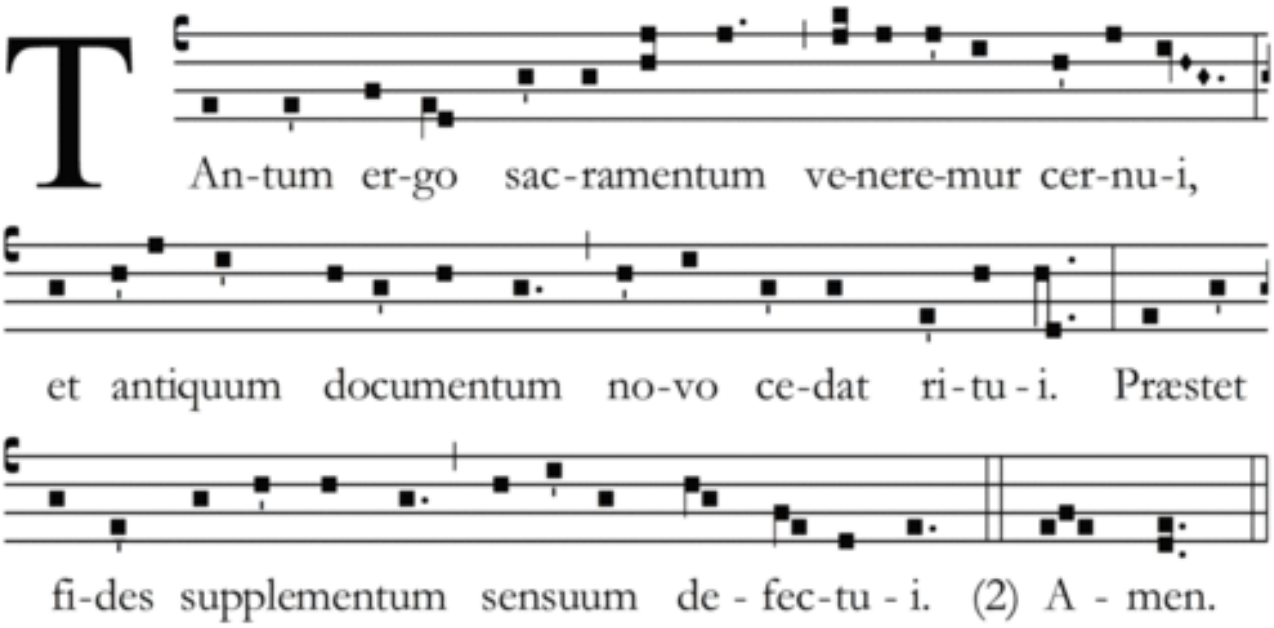

Genitori, Genitoque / laus et jubilatio, / salus, honor, virtus quoque / sit et benedictio; / procedenti ab utroque / compar sit laudatio. / Amen.

Til den eukaristiske velsignelse synges deretter:

P Panem de cælo præstítisti eis.

A Omne delectaméntum in se habéntem.

P Orémus. Deus qui nobis sub sacraménto mirábili Passiónis tuæ memóriam reliquísti, tríbue, quæsumus: ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

A Amen.

Store Gud, vi lover deg (LH281)

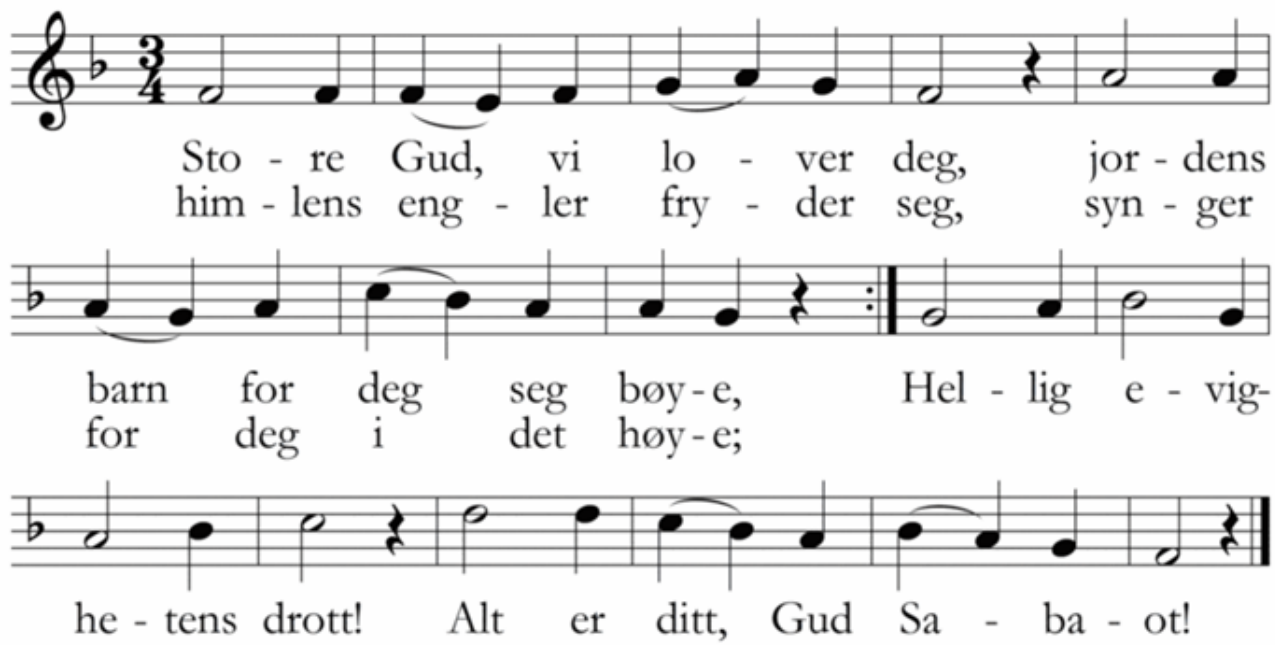

2 *Med profeters flammeord / seg apostlers hymner blander / og med martyrskarens kor / jubler Kirken vidt om lande: / Priset og høylovet vær, / Skaper, Frelser, Trøster kjær!*

3 *Ærens drott, Gud Faders ord, / evig Sønn av evig Fader, / født for oss som barn på jord! / Himmerik din død opplader. / Der din trone evig står, / derfra du til dommen går.*

4 *Du som knuste dødens brodd, / kjøpte oss ved korsets pine, / frels ditt folk, din arvelodd, / la oss telles hist blant dine! / Før oss her ad livets vei, / løft engang oss opp til deg!*

5 *Deg vi signer dag for dag, / aldri skal din lov utklinge. / Hold oss i ditt velbehag, / skjerm oss med din nådes vinge. / Herre, deg vi håper på, / ei vi skal til skamme stå.*

Tusen takk til alle som har bidratt til denne Høymessen og prosesjonen.

Takk til Den norske kirke for at vi har kunnet låne Olavskirken på Avaldsnes!